

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 51. Coronatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

Sæcul. XIV.
A.C. 1378.

§. LI.

Urbanus coronatur.

n. 22. Die Paschatis 18 Aprilis Papa Urbanus solemniter & omnibus cum ceremoniis convenientibus coronatus est coram universo populo, & magna piorum peregrinantium multitudine. Aderant cuncti sexdecim Cardinales: redierant enim Romam, qui discesserant: cuncti per trimestre spatium consueta illi officia praestare, ac plane cum eo, tanquam vero cum Papa vivere pergebant. Postridie impositam illi coronam 19 Aprilis agentes Romæ sexdecim Cardinales sex reliquis Avenione hærentibus scribebant

Rayn. 1378. hunc in modum: Ut probe sciatis ea,
n. 19. quæ Romæ facta sunt, nec habeatis fidem illis, qui rem vobis aliter indicarunt, accipite, quæ nunciamus! Post obitum Papæ Gregorii XI septimo mensis hujus conclave ingressi postridie mane sub horam tertiam (vulgo nonam) concorditer, ac libere in Papam cooptavimus Dominum Bartholomæum Archiepiscopum Barianum, electumque declaravimus praefenti populo numerosissimo. Post bidentum Papa novus publice collocatus in folio nomen Urbani, ac die Paschatis coronam solemnri accepit ritu. Huic epistolæ sua nomina subscribebant omnes sexdecim

decim Cardinales. Sex Avenionenses ^{Sæcul.XIV.}
in responso suo Urbanum agnoscebant Pa- ^{A.C. 1378.}
pam: & Cardinalis Ambianensis a sua
per Hetruriam legatione Romam profe- ^{Papebr.n.25}
ctus, & 25 Aprilis exceptus in senatu
pontificio ut Legatus Urbanum salutavit
Summum Pontificem. Ita hic diserte
fuit agnitus ab omnibus viginti tribus,
qui tum sacrum componebant Collegium.

Verum secunda die Paschatis, post-
quam cantui vespertinarum precum in
majore palatii sui sacello interfuerat, Epi-
scopos, qui eo venerant, palam objurgare
cœpit, esse omnes perjuros dicens, quip-
pe qui suas reliquissent Ecclesias, ut in
ipsius curia residerent. Silebant cuncti;
præterquam Martinus Episcopus Pom-
pejopolitanus, Papæ a libellis supplicibus,
Catalanus, clarusque Doctor Juris Cano-
nici, quod Avenione diu docuerat. Is
Papæ respondit: Non sum perjurus: nec
privatae, sed publicæ utilitatis causa in
curia versor, paratus inde ad Ecclesiam
reverti meam. Ita carpebat clanculum
increpantis imprudentiam.

Sequente die lunæ senatum habebat
publicum, cui Cardinales, Præfules, ac
Romanæ curiæ Ministri magno numero
intererant. Instituens sermonem in he-
sternum Evangelium de pastore bono rur-
sus Cardinalium, Præfulumque mores
castigabat asperius. Improbabant hoc illi,

Hist.Eccles.Tom. XXIV. X ac

Th. c.4.

c. 5.

Sæcul. XIV. ac præterea non magnopere curabant:
A.C. 1378. sic Urbanum reddebat odiosum inconsulta hæc monita, & nihil aliud efficiebant. Sub idem tempus, cum ærarii Apostolici minister e provincia quadam veniens collectos nummos pauculos illi attulisset, homini dixit hæc S. Petri ad **Act. 8. v. 20.** Simonem verba : *Pecunia tua tecum sit in perditionem!* nec accepit. In dies singulos agebat multa similia: quæ animos ab eo alienabant.

§. LII.

Cardinales Anagniæ commorantur.

Th. c. 7. **Sub** medium Majum Cardinales Papæ infensi relicta, ubi hic adhuc erat, Roma Campaniæ urbem Anagniam petierunt: obtentum eis præbuerat fuga calorum, qui tunc Romæ invalescunt. Paucis post diebus Papa Cardinales contra se conspirasse audiens factam eis abeundi copiam dolebat: & quod se illos redditum ad officium speraret, Roma sexto Calendas Julii Tibur fere in medio Romanam inter & Anagniam situm profectus quatuor circiter menses ibidem mansit. Interim Cardinales Avenionenses eum agnoscebant Papam. Etenim, cum **Marten. thesaur. to. 2.** Petrus Gandelinus Nobilis Gallus commissum sibi castellum S. Angeli Papæ Urbano injussu horum Cardinalium cedere recusa-

Vitæ to. I.
p. 464.

Marten. thesaur. to. 2.
p. 1073.